

— uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

První žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení. Žalobkyně tvrdí, že vzhledem k politickým změnám v Tunisku již důvody pro uložení sankcí pominuly.

Druhý žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení, neboť vnitrostátní trestní řízení zahájené proti žalobkyni je vedeno liknavě, a nelze se tedy domnívat, že trestné činy, které byly důvodem pro uložení sankcí, byly předmětem „opravdového“ vyšetřování.

Třetí žalobní důvod vychází z nedostatečného odůvodnění, neboť důvody uplatněné Radou pro zařazení žalobkyně na seznam jsou pouze opakováním důvodů pro uložení sankcí.

Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení základních práv, neboť žalobkyni byla svévolně uložena opatření k usnadnění budoucí konfiskace majetku. Podle žalobkyně tak došlo k porušení jejího práva vlastnit majetek a zásady presumpce nevin.

Pátý žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení, neboť odůvodnění předložené Radou a vnitrostátní právní ustanovení na jeho podporu nejsou v souladu s důvody pro uložení sankcí.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2012/50/SZBP ze dne 27. ledna 2012, kterým se mění rozhodnutí 2011/72/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Tunisku (Úř. věst. L 27, 31.1.2012, s. 11), a rozhodnutí Rady 2013/72/SZBP ze dne 31. ledna 2013, kterým se mění rozhodnutí 2011/72/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Tunisku (Úř. věst. L 32, 1.2.2013, s. 20).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2014/49/SZBP ze dne 30. ledna 2014, kterým se mění rozhodnutí 2011/72/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Tunisku (Úř. věst. L 28, 31.1.2014, s. 38), a prováděcí nařízení Rady (EU) č. 81/2014 ze dne 30. ledna 2014, kterým se provádí nařízení (EU) č. 101/2011 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci v Tunisku (Úř. věst. L 28, 31.1.2014, s. 2).

Žaloba podaná dne 13. dubna 2015 – Sopra Steria Group v. Parlament

(Věc T-181/15)

(2015/C 262/38)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sopra Steria Group SA (Annecy-le-Vieux, Francie) (zástupci: A. Verlinden, R. Martens a J. Joossen, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Evropského parlamentu neznámého data o zahájení vyjednávacího řízení bez zveřejnění oznámení o zakázce na NPE-15.8;

- zrušil jakékoli rozhodnutí, které mohl Evropský parlament přijmout v souvislosti s dalším průběhem tohoto vyjednávacího řízení bez zveřejnění oznámení o zakázce na NPE-15.8;
- určil, že zakázky, které by mohly být uzavřeny na základě vyjednávacího řízení bez zveřejnění oznámení o zakázce na NPE-15.8, jsou od počátku neplatné;
- rozhodl, že Evropský parlament ponese vlastní náklady řízení a nahradí výdaje na právní poradenství vynaložené žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jediný žalobní důvod, který vychází z porušení článků 102 a 103 a čl. 104 odst. 2 finančního nařízení a čl. 134 odst. 1 písm. c) prováděcích pravidel, v důsledku čehož je rozhodnutí neznámého data o zahájení vyjednávacího řízení bez zveřejnění oznámení o zakázce neplatné.

Podle žalobkyně využil Evropský parlament nesprávně a protiprávně vyjednávacího řízení bez předchozího zveřejnění oznámení o zakázce, přičemž je třeba poukázat na to, že toto řízení je řízením mimořádným, jehož použití musí být právně odůvodněno (rovněž vzhledem k povinnosti Evropského parlamentu zajistit, aby se všechny veřejné zakázky zadávaly formou co nejširší veřejné soutěže, viz čl. 102 odst. 2 finančního nařízení). Žalobkyně uvádí, že Evropský parlament takové odůvodnění nepodal, ani neexistovaly mimořádně naléhavé důvody způsobené nepředvídatelnými událostmi, které nelze připisovat Evropskému parlamentu (jak se požaduje pro použití čl. 134 odst. 1 písm. c) prováděcích pravidel).

Žaloba podaná dne 13. dubna 2015 – Sopra Steria Group v. Parlament

(Věc T-182/15)

(2015/C 262/39)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sopra Steria Group SA (Annecy-le-Vieux, Francie) (zástupci: A. Verlinden, R. Martens a J. Joossen, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropského parlamentu neznámého data, která byla doručena dopisy s datem 13. února 2015 a kterými bylo vyloučeno konsorcium IBI IUS z části 2 a konsorcium STEEL z části 3 zadávacího řízení na zakázku PE/ITEC-ITS14;
- určil, že smlouva (smlouvy) s ostatními uchazeči je (jsou) s ohledem na tato rozhodnutí o vyloučení neplatná (neplatné);
- uložil Evropskému parlamentu náhradu nákladů řízení včetně nákladů na právní zastoupení vynaložených žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jeden žalobní důvod spočívající v tom, že Evropský parlament porušil zásadu transparentnosti, zásadu proporcionality a zásadu rovného zacházení ve smyslu čl. 102 odst. 1 finančního nařízení, nerespektoval kritéria pro vyloučení ve smyslu čl. 107 odst. 1 písm. a) a b) finančního nařízení, porušil čl. 158 odst. 3 prováděcích pravidel a nerespektoval vlastní zadávací dokumentaci k zakázce ITS14, což má podle ní za následek neplatnost rozhodnutí neznámého data o vyloučení konsorcia IBI IUS z části 2 a o vyloučení konsorcia STEEL z části 3 zakázky ITS14, kterážto rozhodnutí byla oznámena v dopisech s datem 13. února 2015.